

СЕКЦІЯ XVII. ФАРМАЦІЯ ТА ФАРМАКОТЕРАПІЯ

ВИЗНАЧЕННЯ ПРОТИЗАПАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СУХОГО ЕКСТРАКТУ САМОСИЛУ ГАЙОВОГО (TEUCRIUM CHAMAEDRYS L)

Анзіна Катерина Миколаївна

ORCID ID: 0000-0003-0891-1856

старший викладач кафедри хімії

ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

Науковий керівник: Гудзенко Андрій Вікторович

ORCID ID: 0000-0001-6015-2266

доктор фарм. наук, доцент кафедри хімії

ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

Вивчення антиексудативної активності лікарських препаратів та сполук проводиться з метою оцінки їхньої здатності попереджувати або зменшувати ексудацію у біологічних системах. Це важливий аспект дослідження, оскільки запальні реакції та ексудація можуть впливати на перебіг захворювань та стан пацієнтів.

Запалення – це важлива фізіологічна реакція організму на травму, інфекцію чи інші стимули, що супроводжується розширенням кровоносних судин та ексудацією.

Антиексудативна активність визначається здатністю специфічних речовин або лікарських препаратів зменшувати цей процес, тим самим сприяючи зменшенню запального відгуку та його негативних наслідків.

Однією зі стандартних моделей для дослідження антиексудативної активності є модель карагенан-індукованого запалення у мишей.

Доза сухого екстракту трави самосилу гайового була обрана відповідно до рекомендацій, які стосуються дозування у скринінгових дослідженнях фармакологічної активності.

Екстракт самосилу гайового вводили перорально за 1 год до субплантарного введення 0,05 мл 1 % р-ну карагеніну. Диклофенак натрію (4 мг/кг) вводили одноразово перорально у вигляді водно-етанолової емульсії у дозах 1/50 ЛД₅₀ (100 мг/кг). Контрольна група одержувала розчинник.

Розмір експериментальної групи становив 5 тварин.

Через 3 год після введення досліджуваного екстракту мишей виводили з експерименту. Задні лапи з набряклими і не набряклими стопами ампутували на рівні тазостегнових суглобів та порівнювали їх масу.

Для статистичної обробки експериментальних даних використовували програму Excel. Для оцінки ймовірності відмінностей за значеннями показника специфічного фармакологічного ефекту користувалися параметричним t-критерієм Стьюдента.

Проведені дослідження встановили, що екстракт самосилу гайового виявив антиексудативну активність, хоча трохи меншу, ніж у референтного препарату - диклофенаку натрію.

За результатами вивчення антиексудативної активності було визначено, що відсоток інгібіції набряку для сухого екстракту самосилу гайового складав 25,9%, а відсоток інгібіції набряку за диклофенаком натрію становила 57,08% відповідно.

Враховуючи, що згідно з літературними джерелами модель набряку, викликаного карагеніном, характеризується активацією циклооксигеназного компоненту запалення, наші експериментальні результати можуть свідчити про можливий вплив досліджуваного екстракту на функцію ізоферментів циклооксигенази (ЦОГ).

Висновки.

1. Вперше було проведено дослідження антиексудативної активності сухого екстракту самосилу гайового (*Teucrium chamaedrys* L.).

2. Проведені дослідження встановили, що сухий екстракт самосилу гайового виявив антиексудативну активність.

Список використаних джерел:

1. Yakubovska, V. V., Seredinska N. M., Voskoboynik O. Y., Stepanyuk G. I., & Kovalenko S. I. (2016). Purposeful search and characteristic of anti-inflammatory activity of sodium (3-R-2-oxo-2H-[1,2,4]triazino[2,3-c]quinazolin-6-yl)alkylcarboxylates and their halogen containing analogues. *Current Issues in Pharmacy and Medicine: Science and Practice*, (1). <https://doi.org/10.14739/2409-2932.2016.1.62036>
2. Дроговоз С.М., Зупанець І.А., Мохорт М.А. (2001). Експериментальне (доклінічне) вивчення фармакологічних речовин, які пропонуються як нестероїдні протизапальні засоби. Доклінічні дослідження лікарських засобів : методичні рекомендації. К. : Авіценна, С. 292–306.
3. Лапач С. Н., Чубенко А. В., Бабич П. Н. (2000). Статистические методы в медико-биологических исследованиях с использованием Excel. Морион. 320 с.
4. Стефанов О.В. (2001). Доклінічні дослідження лікарських засобів (методичні рекомендації). К.: Авіцена, 528 с.